

РЕШЕНИЕ

№ 3515

гр. София, 14.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I отделение 17 състав, в публично заседание на 14.06.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Юлия Раева

при участието на секретаря Албена Рибарска и при участието на прокурора ГЕШЕВ, като разгледа дело номер **4656** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административно- процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 1, ал. 2 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ) и чл. 121, ал. 1, т. 3 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по иск по чл. 121, ал. 1, т. 3, вр. чл. 104, ал. 1 от ЗДСл на Н. Д. Г. от Г. Л., оБ. , . 1, ап. 3 срещу Агенцията за С. П. (АСП) за обезщетение за имуществени вреди за времето, през което държавният служител не е бил на служба поради незаконно прекратяване на служебното му правоотношение – за периода от 18.06.2009 г. до 18.04.2010 г., ведно със законната лихва от момента на отмяна на Заповед № ЧР-2-36/12.06.2009 г. на изпълнителния Д. на АСП – 21.12.2010 г. до окончателното заплащане на сумата. Претендира се присъждане на разноските по водене на делото.

Искът първоначално е предявен за сумата от 625 лв. на месец за процесния период. В уточняваща молба от 14.04.2011 г. претендирата сума е посочена като сбор от основната заплата в размер на 625 лв. на месец и добавка за прослужено време в размер на 87,50 лв. или общо 7 125 лв. за целия процесен период.

В законоустановения срок не е постъпил отговор на ответника по исковата молба.

В съдебно заседание процесуалният представител на ищеца поддържа исковата молба, като моли съдът да уважи предявения иск в размера съгласно заключението на съдебно-счетоводната експертиза, а именно 7 250 лв. ведно със законната лихва от момента на отмяна на Заповед № ЧР-2-36/12.06.2009 г. на изпълнителния Д. на АСП – 21.12.2010 г. до окончателното заплащане на сумата. Претендира се присъждане на разноските по водене на делото.

Ответникът – Агенцията за С. П. чрез процесуалния си представител изразява становище за основателност на предявения иск до размера на 6 250 лв. За горницата над посочената сума твърди, че искът не следва да се счита за предявен, тъй като не е поискано увеличение на иска.

Прокурорът изразява становище за основателност на предявения иск.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Със Заповед № ЧР-2-36 от 22.06.2009 г. на изпълнителния Д. на АСП е прекратено служебното правоотношение на ищцата на основание чл. 107, ал. 1, т. 4 от ЗДСл., считано от 18.06.2009 г.

С влязло в сила Решение № 15787 от 21.12.2010 г. по адм. дело № 2946/2010 г. по описа на ВАС е отменена Заповед № ЧР-2-36 от 22.06.2009 г. на изпълнителния Д. на АСП. От представените по делото копие на служебна книжка, Удостоверение изх. № *83228/04.04.2011 г. на ТД на НАП Г. П и справка за всички подадени уведомления по чл. 62, ал. 4 от КТ през периода 18.06.2009 г. до 18.04.2010 г. се установява, че ищцата не е заемала друга държавна служба или длъжност по трудово правоотношение през процесния период.

Съгласно приетото по делото заключение на съдебно-счетоводната експертиза и извършеното уточнение в съдебно заседание брутна заплата към момента на признаване на уволнението за незаконно е 725 лв., съответно обезщетението за процесния период от 10 месеца е в общ размер на 7 250 лв.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Предявеният иск с правно основание чл. 104, ал. 1 от ЗДСл е допустим, като предявен съгласно чл. 205 от АПК срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. В случая това е Агенцията за С. П., която е юридическо лице на бюджетна издръжка.

Относно размера на иска съдът счита, че същият следва да се счита за предявен за размера от 7 250 лв. Съгласно чл. 214, ал. 1 от ГПК, в първото заседание за разглеждане на делото ищецът може да измени основанията на своя иск, ако с оглед защитата на ответника съдът прецени това за уместно. Той може също, без да измени основанията, да измени своето искане. До приключване на съдебното дирене в първата инстанция той може да измени само размера на предявения иск, както и да премине от установителен иск към осъдителен и обратно. В настоящия случай макар и да не е направено изрично искане за увеличение на иска, то предвид изразеното от процесуалния представител на ищцата волеизявление по време на устните състезания ответникът да бъде осъден да заплати обезщетение в размера, определен от вещото лице, тълкувайки така изразената воля, съдът приема, че своевременно е направено искане за увеличение на иска. Увеличението на иска е извършено в съдебно заседание в присъствие на ответника, поради което е достатъчно да бъде извършено в устна форма, а не с писмена молба. По изложените съображения съдът приема, че искът е предявен в размер на 7 250 лв. ведно със законната лихва от датата на отмяна на Заповед № ЧР-2-36/12.06.2009 г. на изпълнителния Д. на АСП – 21.12.2010 г. до окончателното плащане на сумата.

След съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, съгласно чл. 236, ал. 2 от ГПК, настоящият съдебен състав намира иска за основателен в предявения му размер от 7 250 лв. Съгласно чл. 104, ал. 1 от ЗДСл, когато заповедта за прекратяване

на служебното правоотношение бъде отменена от органа по назначаването или от съда, държавният служител има право на обезщетение в размер на brutната си заплата за цялото време, през което не заема държавна служба, но за не повече от 10 месеца. Когато е бил назначен на друга държавна служба с по-ниска заплата или е получавал възнаграждение за друга работа в по-нисък размер, той има право на разликата в заплатите или на разликата между заплатата и възнаграждението. Брутната заплата за определяне на обезщетението е определената му брутна заплата към момента на признаването на уволнението за незаконно или на невявяването му да заеме службата.

В конкретния случай е налице първата хипотеза - ищцата е останала без работа и не е заемала друга държавна служба или длъжност по трудово правоотношение, считано от прекратяване на служебното ѝ правоотношение на 18.06.2009 г. до 18.04.2010 г. По делото е безспорно установено, че служебното правоотношение на ищцата е било прекратено незаконно, както и че ищцата е останала без работа и не е заемала друга държавна служба или длъжност по трудово правоотношение през целия процесен период от 18.06.2009 г. до 18.04.2010 г.

По изложените съображения ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на ищцата обезщетение в размер на 7 250 лв. С оглед акцесорния характер на претенцията за лихва, същата се явява също основателна. Ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на ищцата законната лихва върху посочената сума от датата на отмяна на Заповед № ЧР-2-36/12.06.2009 г. на изпълнителния Д. на АСП – 21.12.2010 г. до датата на предявяване на иска до окончателното ѝ плащане.

С оглед изхода на спора ответната страна следва бъде осъдена да заплати на ищеца сумата в размер на 680 лв., от които 600 лв. платено адвокатско възнаграждение и 80 лв. платено възнаграждение на вещо лице.

Водим от горното, Административен съд С.-град, I отделение, 17-ти състав,

РЕШИ:

ОСЪЖДА Агенцията за С. П. да заплати на Н. Д. Г. ЕГН * от Г. Л., оБ. Х сумата в размер на 7 250,00 лв. (седем хиляди двеста и петдесет лева) обезщетение по чл. 121, ал. 1, т. 3, вр. чл. 104, ал. 1 от ЗДСл, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 21.12.2010 г. до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА Агенцията за С. П. да заплати на Н. Д. Г. ЕГН * от Г. Л., оБ. Х, У. „Р. направените по делото разноски в размер на 680 лв. (шестстотин и осемдесет лева).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република Б. в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: